

1973 ஏப்ரல் 5]

[திரு. க. சுப்பு]

வந்திருக்கின்றார்கள் என்று பாராமல் இத் தீர்மானத்தின் தன்மை என்ன என்ற அடிப்படையில் இதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறி என் உரையினை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சுப்பு அவர்கள் தங்கள் தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகின்றார்களா?

திரு. க. சுப்பு : ஆம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“அரசுப் பணிகளில் அமர்த்தப்படுவதற்கு நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ள வயது வரம்பை 25 என்பதிலிருந்து 30 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென இம்மன்றம் அரசுக்கு பரிந்துரை செய்கிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வி யுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. சிவப்பிரகாசம் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லை. அவர் இல்லாத காரணத்தினால் அவரது தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் அவர்கள் தம் தீர்மானத்தை இப் பொழுது முன்மொழிவார்.

(ஆ) அரசியல் அமைப்புக்கு முரணாக அமைச்சரவைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தும் முயற்சியைக் கண்டித்தல்குறித்து.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I move the following resolution—

“Whereas Article 164 (2) of the Constitution of India categorically declares that the Council of Ministers of a State shall be collectively responsible to the Legislative Assembly of that State, whereas irresponsible attempts are being made to bring the Council of Ministers of Tamil Nadu into disrepute by bringing in the Central Government in the form of an Enquiry Commission, this House, while condemning these unconstitutional attempts, solemnly declares that under the Constitution this House and this House alone has the duty and power to hold the Council of Ministers responsible to it, and further declares that any interference with this Constitutional power and responsibility of this

[1973 ஏப்ரல் 5]

Assembly will be not only an unconstitutional act but also a most undemocratic act cutting at the very roots of the system of Federal democracy that has been enshrined in our Constitution.

THIRU V. M. ARDUL JABBAR : Sir, I second the resolution.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவர் அவர்களே, மத்திய மாநில உறவுகளைப்பற்றி, நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் மாநில அரசுக்கும், மத்திய அரசுக்கும் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைப்பற்றி இன்றைக்குப் பலவிதமான கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. என்னைப் பொறுத்தவரையில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், இது என்னுடைய கருத்து மட்டுமல்ல நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கி Founding Fathers of the Constitution, அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துப் பார்த்தாலும், நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்டிருப்பது ஒரு கூட்டாட்சி Federal set-up என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது.

இதை இந்த அவையில்கூட பல தடவை பல உறுப்பினர்கள் வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, நாம் இந்த அவையில் இன்று உறுப்பினர்களாக வீற்றிருந்தாலும், பொறுப்பு மிகுந்த அமைச்சர்களாக வீற்றிருந்தாலும், மாநில அவையில் மட்டுமல்ல—பாராளுமன்றத்திலே உறுப்பினர்களாக உரிமைகளைப் பெற்று, கடமைகளைப் பெற்று வீற்றிருந்தாலும், பாராளுமன்றத்திலே இந்திய அரசினுடைய அமைச்சர்களாகச் சில அதிகாரங்களைப் பெற்று இருந்தாலும் இவர்கள் எல்லோரையும் தேர்ந்தெடுத்து, பாராளுமன்றத்திற்கும், மாநிலச் சட்டமன்றங்களுக்கும் அனுப்பக்கூடிய நம்முடைய ஜனநாயக அமைப்பிலே இருக்கிற வாக்குரிமை பெற்றிருக்கிற மக்களுடைய கடமைகளாக இருந்தாலும் இந்த உரிமைகளை எல்லாம் எதனிடத்தில் இருந்து பெறுகிறோம் என்றால்—எல்லாவற்றுக்கும் மூலமான ஒரு சட்டத்தில் இருந்துதான் பெறுகிறோம்.

The main source which confers right to the private citizens of the country as well as the body constituted to administer or enact laws for governing the country.

எல்லாவற்றுக்கும் மூலமாக இருப்பது அரசியல் சட்டம்தான். அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே வரையறுக்கப்

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

பட்டிருக்கிற அதிகாரங்களின் காரணமாகத்தான் ஒரு மாநில சட்ட மன்றம் மாநிலச் சட்ட மன்றமாக உரிமைகளைப் பெற்று, அதிகாரங்களைப் பெற்றுச் சட்டம் மன்றமாக இருக்கிறது. அது போல், பாராளுமன்றம் தன்னுடைய அதிகாரங்களை அரசியல் சட்டத்தில் இருந்து பெறுகிறது. ஆகையால், பாராளுமன்றத் திற்குத்தனி அதிகாரங்களையும், மத்தியில் இருக்கிற ஆட்சிக்குத் தனி அதிகாரங்களையும், அந்த மத்திய பாராளுமன்றத்தினுடைய அதிகார வரையறைகளை, அந்த அதிகாரங்களை யார் பயன்படுத்த வேண்டும், எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற முறைகளையும், வகைகளையும் அரசியல் சட்டம் மிகத் தெளிவாக, நமக்கு விளக்கமாகத் தருகிறது.

அதேமாதிரி மாநிலங்களில் இருக்கிற மாநிலச் சட்ட மன்றங்களும் அவை அதிகாரங்களைப் பெற்ற, கடமைகளைப் பெற்ற சட்ட மன்றங்களாக இருக்கின்றன என்று சொன்னால் அந்த அதிகாரங்களைத் தருவதற்கு மூலமாக இருப்பது அரசியல் சட்டம் தான். நான் சொல்வதன் நோக்கம் என்னவென்றால், மத்தியில் இருக்கிற பாராளுமன்றம் பரிபூரணமான அதிகாரத்தைப் பெற்ற பாராளுமன்றமாக இருக்கிறது. மத்திய அரசின் அமைச்சர்களாகப் பாராளுமன்றத்தில் வீற்றிருக்கிறவர்கள் அந்தப் பாராளு மன்றத்திற்கே ஜவாப்தாரியாக, தம்முடைய விளக்கங்களைத் தரக் கூடியவர்களாக, கடமைகளை ஆற்றக் கூடியவர்களாக அங்கே வீற்றிருக்கிறார்கள். அந்தப் பாராளுமன்றத்தின் கடமைகளில், உரிமைகளில், தலையிடுவதற்கு யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. பாராளுமன்றத்திற்கே இருக்கிறது.

அரசியல் அமைப்பின் படைப்பான பாராளுமன்றம்போல, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மற்றொரு படைப்பாக இருப்பது மாநிலச் சட்ட மன்றங்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் படைப்பான பாராளுமன்றத்தினால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மற்றொரு படைப்பாக விளங்குகிற மாநிலச் சட்ட மன்றங்கள் விஷயத்தில் தலையிட நிச்சயமாக உரிமை கிடையாது என்பது தெளிவு. அதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிற சட்ட மன்ற அதிகாரங்களிலே இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கு இருக்கிற உறுப்பினர்களின் உரிமைகளிலே யாரும் தலையிட முடியாது.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1973 ஏப்ரல் 5]

மாநில அமைச்சர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அதிகாரம் இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கே இருக்கிறது. இந்த மாநில ஆட்சிபாளர்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய உரிமை, அவர்கள் தவறாக நடக்கிறார்கள் என்றால் ஏன் இப்படி நடக்கிறீர்கள் என்று தட்டிக்கேட்கக்கூடிய உரிமை, விளக்கம் கேட்கக்கூடிய உரிமை, தவறு செய்ததாக நிரூபிக்கப்படுமானால் தவறு செய்த அமைச்சர்கள் அதிகாரத்தில் இருந்து, ஆட்சியில் இருந்து இறங்க வேண்டுமென்று கோரக்கூடிய உரிமை இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்குத்தான் உண்டு என்பதை நமது அரசியல் சட்டம் தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக சமீப காலமாக சாதாரணப் பொது மேடைகளிலும், பொறுப்பு வாய்ந்த இடங்களிலும் மாநிலச் சட்ட மன்றங்களுக்குள்ள அதிகார வரம்பில் தலையிடுகிற முறையில், மத்திய அரசுக்கு இருக்கிற அதிகாரங்களைத் துஷ்பிரயோகம் செய்கின்ற முறையில் சிலர் பேசி வருகிறார்கள். இது அரசியல் சட்டத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலை என்பதை வலியுறுத்துகிறேன். அதற்காகத்தான் இந்தத் தீர்மானத்தையே முன்மொழிந்திருக்கிறேன்.

இன்றைக்குப் பேசுகிறார்கள். இன்று இந்த அவையில் நடந்த விவாதத்தின்போதுகூட மத்திய அரசாங்கம் மாநில ஆட்சியின் மீது சொல்லப்படுகிற ஊழல்கள்பற்றி விசாரிக்கக் கமிஷன் போடலாம், தீர்ப்புகளை வழங்கலாம், அதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று ஒரு சிலர் சொன்னார்கள். இது மிக மிக அபாயகரமான நிலை என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அரசியல் சட்டத்தின் 164-வது பிரிவிலேயே மிகத் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருக்கிறது :

“ There shall be a Council of Ministers for every State who will be responsible for the Legislative Assembly or the Legislature of the State ”

என்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல் சட்டத்தின் நோக்கத்தை, அதனுடைய விளக்கத்தை நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர்கள் அதிகாரத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் அவர்கள் சில காரியங்களை ஆற்றுகிறபோது அந்தக் காரியங்கள் எவ்வாறு ஆற்றப்பட்டன, அதிகாரங்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டன, இந்த அவையால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

நிதி எவ்வாறு செலவழிக்கப்பட்டது, அது இந்த அவையால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட வரையறைக்கு உட்பட்டதுதான் என்பதை எல்லாம் அறிந்துகொள்வதற்குப் பல வகைகள் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக, ஒவ்வொரு நாளும் பர்ஸ்ட் அவர்—கேள்வி நேரம் என்று வைத்திருக்கிறோம். கேள்விகள் மூலமாக அமைச்சர்கள் என்ன என்ன வகையில் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதைக் கேட்க முடிகிறது. அவர்கள் பதில் சரியாக இல்லாவிட்டாலும் துணைக் கேள்விகள் போட்டுச் சரியான பதிலைக் கொடுக்க வைத்திருக்கிறோம்.

விதி 164 இன்கீழ் இந்த ஆட்சி ஒரு தவறு செய்கிறது என்றால் இந்த ஆட்சி செய்கிற தவறுகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறவர்கள் இந்த அவையில் உள்ளவர்கள்தான். அரசியல் சட்டத்தின் மற்றொரு படைப்பான பாராளுமன்றத்திற்கு இந்த அதிகாரம், உரிமை கிடையாது. ஆனால் சென்ற சில நாட்களுக்கு முன்பு—எனக்கு மிகவும் வேதனை ஏற்பட்டது, படித்தபோது. அபாயகரமான நிலை அது—பாராளுமன்றத்தில் அமைச்சர் ஒருவர் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கிறபோது மாநில அரசுக்கு விரோதமாக ஒரு கமிஷனை நியமிக்கக்கூடிய அதிகாரம் பாராளுமன்றத்திற்கு இருக்கிறது என்பதாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

அப்படி அரசியல் சட்டத்தினுடைய படைப்பான சட்ட மன்றத்தினுடைய ஒரே உரிமையாக இருக்கிற ஆட்சியைத் தட்டிக் கேட்கின்ற, ஆட்சியினிடத்திலே விளக்கம் கேட்கின்ற உரிமையை, இந்த மன்றத்தின் பாகமாக, அங்கமாக இல்லாத அரசியல் சட்டத்தினுடைய, மற்றொரு அங்கம் பறித்துக்கொள்கிற ஒரு நிலை இருக்குமானால், நான் கேட்பது இதுதான்—காலியிலே கூட இந்த கேள்வி கேட்கப்பட்டது—மாநிலத்திலே ஒரு ஆட்சி தவறு செய்தால், மத்தியிலே இருப்பவர்கள் விசாரணை செய்ய அதிகாரம் படைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக, மக்களுடைய பணத்தைப் பெற்று, வரிகளை விதித்து, அந்தப் பணத்தை எல்லாம் சேகரித்து, செலவு செய்யக் கூடிய அதிகாரத்தைப்பெற்ற மத்திய அரசு, ஒரு தவறு செய்யு

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மானால், அவர்களுக்கு விரோதமாக ஒரு விசாரணைக் கமிஷன் அமைக்க, அவர்களுடைய வாதத்தின்படி, ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு தத்துவமாக, நிலையாகத்தான் அது இருக்கமுடியும்.

இப்படி இருப்பதாக நாம் நினைக்கவில்லை. இப்படித் தனியாக, அரசியல் சட்டத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட, நமக்கே உள்ள அதிகாரத்தை, வெளியே இருக்கிற மத்திய அரசு பார்த்துக் கொள்ளும்வகையிலே, சில கருத்துக்களை இங்கே வெளியிடுவதும் இங்கே இருப்பவர்கள் அல்லது வெளியே பொறுப்புமிக்க அங்கத்திலே இருப்பவர்கள் இப்படிப் பேசுவதும், ஜனநாயகத்தை அரசியல் சட்டத்தை உதாசீனப்படுத்துகின்ற வகையிலே, அரசியல் சட்டத்தை, அதற்கு ஒரு சாவு மணி கொடுத்து அதைப் புதைக்கின்றவகையிலே பேசுகின்ற பேச்சு, உண்மையான பேச்சு என்று நான் சொல்லவில்லை.

அரசியல் காரணங்களுக்காக அதைச் சொல்கிறார்கள். நான் பேசுவது, நம்முடைய மரபுகள் காப்பாற்றப்படவேண்டும். இதை முன்மொழிந்திருக்கிற காரணம், யாருக்கும் ஆதரவு தர வேண்டும், அல்லது யாரையும் கண்டிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முன்மொழியவில்லை. நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தினுடைய உயிர்நாடியான தத்துவங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், இந்த மன்றத்தினுடைய அதிகாரங்கள், மரபுகள் எல்லாம் பாதுகாக்கப்படவேண்டும்.

அதே மாதிரியாக, நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களுக்கு எல்லாம் உண்மையான உருவம் கொடுக்கப்படவேண்டும். மாநிலத்திலே இருக்கிற ஒரு ஆட்சியை மத்திய ஆட்சி இந்த நிலையிலே அணுகமுடியுமானால், அது ஜனநாயகத்திற்குப் பேராபத்தாக முடியும் என்ற நிலை உருவாகிறது.

இன்றைக்கு தி.மு. கழகக்காரர்கள் ஆட்சியிலே இருக்கலாம். தி.மு.கழகம் ஆட்சியிலே 10 ஆண்டுக் காலம் இருக்கலாம், 15 ஆண்டுக் காலம் இருக்கலாம், 25 ஆண்டுக் காலம் இருக்கலாம், 50 ஆண்டுக் காலம் இருக்கலாம். ஆனால், 50 ஆண்டிற்குப் பிறகு தி.மு.க. விழக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டால், மற்றவர்கள் ஆட்சிக்கு வரலாம். ஆனால் அரசியல் சட்டமும், அதன் மரபுகளும், ஜனநாயகமும் அதன் மரபுகளும் பாரம்பரியங்களும், மரபுகளும்.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

உண்மையான தத்துவங்களும் பாதுகாக்கப்படவேண்டும், அதை நாம் விருப்பு வெறுப்பற்று அணுகவேண்டும்.

இவை ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படவேண்டுமென்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இந்த அவையின் வாயிலாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டியவை, தனிப்பட்ட யாருக்கும் அல்லது இப்படி பேசப் படுகின்ற வாதத்திற்கு விரோதமாக இந்தத் தத்திவத்தைப் பேசக் கூடியவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அது தனி நபராக இருந்தாலும் அல்லது நபர்களுடைய கூட்டு அமைப்பாக இருந்தாலும், அல்லது இந்தியா பூராவும் ஆளுகின்ற அமைப்பாக இருந்தாலும், அல்லது ஒரு கட்சியே வழிநடத்தக்கூடிய நிலையிலே இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட பேச்சுகளை அரசியல் காரணங்களுக்காகப் பேசுவது மிகப்பெரிய போர்ப்பத்தை உண்டாக்கும். அதை இந்த அவை, எந்தக் காரணத்தினாலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. அதை ஏற்றுக்கொள்ள இந்த அவை நிச்சயமாக அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதாலேயே இந்த அவையினுடைய ஆழ்ந்த கவலையையும், இந்த அவை ஜனநாயகத்திலே வைத்திருக்கின்ற நம்பிக்கையையும் உரிமையையும் நிலை நாட்டுவதற்குக் கொண்டிருக்கிற உரிமைகளையும் புறக்கணித்தால், அவர்கள் எப்பேர்ப்பட்டவர்களாக இருந்தாலும், இந்த அடிப்படையை யாருக்கும் விட்டுக் கொடுக்கமுடியாது என்ற ஒரு தீவிரமான எண்ணத்தை, தன்னுடைய அதிகாரத்தை, தன்னுடைய உரிமைகளை நிலை நாட்டுகின்ற நிலையிலே, இதனை நிறைவேற்றி, வழி தவறிச் சென்று விட்டவர்களுக்கு, வழி கொடுக்கிற, அரசியல் காரணங்களுக்காக ஜனநாயகத்திற்கு சாவு மணி அடிப்போம் என்று சொல்கின்றவர்களைத் திசை திருப்ப, சென்று விட்டவர்கள் சென்று கொண்டிருப்பவர்கள், ஆகியோரை நேர்ப்பதைக்குக் கொண்டுவர இந்தத் தீர்மானம் நிச்சயமாக உதவும் என்ற வகையிலேதான் இந்த தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிந்திருக்கிறேன். இந்த அளவுக்கு இந்த கருத்தைச் சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்தைச் சொன்னபிறகு, அதற்குப் பதில் அளிக்கின்ற வகையிலே, என்னுடைய கருத்தைச் சொல்கின்றேன் என்று தெரிவித்து இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, I am raising a point of order. My point of order refers to the Articles of the Constitution

[Thiru K. T. K. Thangamani] [1973 ஏப்ரல் 5]

and our Rules. My point is that under Rule 144, the Resolution is out of order. Rule 144 defines—

“ A resolution may be in the form of a recommendation addressed to Government or of a declaration of opinion by the House or in the form of a motion for the appointment of a committee of the House for any purpose or in any other form suitable to the subject-matter of the resolution. ”

So far as I can understand this Resolution, it is not making a recommendation to the Government of India or a recommendation to the State Government or giving a declaration of opinion about any particular matter. Here, the expression or declaration of opinion goes far beyond the declaration of opinion as laid down in the Rule. It seeks to interpret the Constitution.

We are not here to express an opinion about what the Constitution stands for or things of that kind. So my submission is that the Resolution is out of order and this should not have been admitted. This resolution is not in conformity with the Rule and it is out of order if we are strictly to adhere to Rule 144 of our Assembly Rules. That is my submission.

THIRU M. A. LATHEEF : Sir, I submit that this Resolution as such is strictly in conformity with the Rule of the Assembly Rules, namely, Rule 144, and it comes under the caption ‘ declaration of opinion ’. If the hon. Member contends that this House is not here to interpret the Constitution, according to him, this House is incompetent to indulge in any interpretation of the Constitution. In that also, there may be difference of opinion. Sir, so far as I am concerned, this House is quite competent to express any opinion, including an opinion on the constitutional provisions or to interpret the constitution in such a way as to give life, meaning and substance to the various constitutional provisions.

At the same time, here the resolution clears the position that in so far as certain attempts are being made by certain irresponsible quarters to dwindle or to reduce the powers that are conferred by the Constitution upon this House and in so far as an illegal or irresponsible attempt is being made to question the very authority of this House, the Sovereign power of this House, the competency

1973 ஏப்ரல் 5]

[Thiru M. A. Latheef]

of this House, to question the Ministers and to censure Ministers; thus the resolution becomes necessary and valid. This is quite relevant and so far as the fundamental right of this House is questioned and sought to be jeopardised by outside forces, this House is competent to express its opinion that such interference or attempt is quite illegal and undemocratic

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, as per Rule 143, the Resolution should be as follows:—

“it shall be clearly and precisely expressed and shall raise a definite issue;

“it shall not contain arguments, inferences, ironical expressions or defamatory statements, nor shall it refer to the conduct or character of persons except in their official or public capacity.”

The fact is that the hon. Member who has brought this resolution Thiru Latheef says that there is an attempt made by irresponsible members. The resolution contains ironical expressions and is full of arguments. Whether it is within the constitutional powers or not, whether such charges can be made against the Council of Ministers, are all arguments. Unless and until the resolution is without arguments, without ironical expressions and without inferences, it cannot be admitted.

The resolution leads to so many inferences. It refers even to strained relationship between the Centre and the State and it is full of inferences. So, my submission is that it does not at all come under Rule 143 and it should not have been permitted to be brought before the House at all.

THIRU S. KANDAPPAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to make a few observations about the point of order raised by Thiru K. T. K. Thangamani and supported by the lady member Thirumathi T. N. Ananthanayaki.

Sir, I am afraid there is no point of order involved in this. Though the resolution is long-winding and contains complex sentences, I think that the crux of the matter is that the hon. Member has expressed his concern about the danger to the federal set-up of our country.

[Thiru S. Kandappan]

[1973 ஏப்ரல் 5]

It is true, as Thiru K. T. K. Thangamani stated, that he is expressing some opinion about the constitutional position with regard to this matter. But I do not think that Thiru K. T. K. Thangamani is correct in saying that the House or for that matter a Member cannot interpret the Constitution of India in his own way.

We cannot cast aspersions on the Constitution, but we have got every right to interpret the Constitution. For that, I would like to point out that we are enacting so many legislations in the Assembly and a number of legislations are passed on its own interpretation that the House is making about the Constitution. Sometimes it does not happen that the validity of a legislation is questioned in a Court of Law and it may even be struck down as null and void. It does not mean that the House has no right to hold its opinion about the Constitution. One may differ and we know for a fact that even in the Supreme Court with regard to interpretation of certain sections, with regard to fundamental rights that some interpretation given in an earlier period was changed later on by different Judges in a different context.

The interpretation differs, but that does not tantamount to casting any aspersion or questioning the validity of our Constitution. It is only an approach or interpretation as we see it. One may differ as the lawyers differ or for that matter even as the Judges differ. Even in important Judgments, dissenting notes are given by some Judges. If some Judge gives a different dissenting note, it does not mean that he is not respecting the Constitution, but he sees in a different light the writing or the wording of the Constitution.

Likewise, Thiru Latheef in his own best judgment thinks that this provision of the Constitution has to be related and he feels concerned about the safety of the federal democratic set-up in our country. I think, Sir, it is quite proper and relevant and in tune with the times.

Also, I may point out that he has never mentioned anywhere that some irresponsible members are doing this and that. What he has said is this. Let us again look into the wording. He has very carefully worded the resolution. In fact, I appreciate the wording and the way in which the resolution is constructed. What

1973 ஏப்ரல் 5]

[Thiru S. Kandappan]

he has said is, 'irresponsible attempts are being made . . .'. Certainly responsible members in this House may not be a party to the irresponsible attempts. Their names might have been involved or might not have been involved in it. We do not know about it.

For that matter Thiru Latheef does not even say that people are talking and press reports are appearing but has only said that certain irresponsible attempts are being made unfortunately in our State. When he is referring to that, he is only deprecating the unconstitutional attempts. He is only condemning the irresponsible attempts. He is not condemning any person either by name or by inference. So, there is no point in Thirumathi T. N. Ananthanayaki's contention that Thiru Latheef is casting aspersions on anybody directly or indirectly.

So, Sir, I think this resolution is perfectly in order. In fact, I would like to plead with the Government that they themselves may sponsor such a resolution. This happens to be a private member's resolution. I do not know our convention.

I think that even Thiru K. T. K. Thangamani would appreciate in the interest of federal democratic set-up in our country that we should all support this resolution and pass this resolution here.

(Thiru N. Ganapathi rose.)

MR. DEPUTY SPEAKER: I am rather afraid that we will spend the whole time in the point of order. One by one our learned Advocate Members are coming forward to speak.

THIRU N. GANAPATHI: Mr. Deputy Speaker, Sir, I will be very brief.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is this. The hon. Members Thiru K. T. K. Thangamani and Thirumathi T. N. Ananthanayaki have raised a point of order regarding the validity of this resolution, whether it conforms with the rules of our Assembly procedure and the Constitution, whether it is relevant or not. The first question is, or the first doubt raised by hon. Member Thiru K. T. K. Thangamani is that it is rather *ultra vires* of the Constitution—or shall I put it as unconstitutional?—it violates certain provisions of the Constitution.

[Mr. Deputy Speaker]

[1973 ஏப்ரல் 5]

I think the hon. Member Thiru Latheef has started the resolution with due respect to the Constitution. He says 'Whereas Article 164 (2) of the Constitution of India categorically declares . . . etc. For his defence he is seeking the help of the Constitution. I do not think he is going away from the Constitution. Rule 143 (b) of our Assembly Rules clearly says :

'it shall not contain arguments, inferences, ironical expressions or defamatory statements, nor shall it refer to the conduct or character of persons except in their official or public capacity.' Something has been mentioned about some persons or the act of some persons. Hon. Member has said in his resolution—

'Whereas irresponsible attempts are being made to bring the Council of Ministers of Tamil Nadu into disrepute by bringing in the Central Government in the form of an Enquiry Commission . . . ' This wording of course seems to be somewhat strong. But I do not think it refers to any particular person. It does not refer to any particular person or any group of persons.

The second thing is about the interpretation of the Constitution or whether it is criticism of the Constitution. I do not remember anything said by our friend Thiru Latheef about it. Particularly it was an interpretation.

Of course interpretation is a legal attempt. But whether he was going away from the Constitution is the problem. Anyhow in view of the point of orders raised by our hon. Members, I would like to request the hon. Members who want to speak on this subject to be very careful regarding the provisions of our Constitution and regarding the wordings of the resolution put forward by Thiru Latheef.

THIRUMATHI JOTHI VENKATCHELLUM : Rule 146 clearly gives discretion to the Speaker to allow the member concerned to amend the resolution. It reads :

" The Speaker shall decide on the admissibility of a resolution where the resolution or a part thereof is, in the opinion of the Speaker, in contravention of the rules, he may in his discretion give the member concerned an opportunity of amending it or disallow the same. "

1973 ஏப்ரல் 5]

MR. DEPUTY SPEAKER : I think there is no necessity to amend the resolution because after due consideration and careful scrutiny, I have admitted this resolution.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Sir, after reading the resolution I find that very strong words are used in this resolution. It may not be directly attributable to any person. But the inference is there. Everybody knows in this world who are the people who charge-sheeted the Government, who took the statements and who accused the Government and represented the matter to the Central Government. It is all well-known that it is Thiru M. G. Ramachandran and Thiru M. Kalyanasundaram. There is no use of hiding these facts. So, the inference is correct, I think.

MR. DEPUTY SPEAKER : I would like to request the hon. Member not to drag in the names of hon. Member Thiru M. G. Ramachandran and Thiru M. Kalyanasundaram into this discussion.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Thiru Latheef in his own clever way of strongly putting up cases or strongly putting up arguments for bad causes, has brought in this resolution in such a way that the facts are clear to everybody, but it is hidden by good words. That is all. It is clearly known about whom we are talking. So, I want to bring this to the notice of the public. I may add that we represent certain constituencies elected by people. If we use words like 'irresponsible', 'unconstitutional'; 'undemocratic' etc., it will be an insult not only to the Legislators but to lakhs of people who have elected us. I am sure that aspect will be considered favourably by my hon. friend Thiru Latheef, when he makes such reference. When I make this, I know he will interrupt me. I am not yielding. I know he is very clever. By his cleverness, he is getting many things done.

MR. DEPUTY SPEAKER : You are paying too much compliments. That is the problem.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : My hon. Friend, Thiru Latheef knows where to strike and he strikes carefully and get things done. That is why I am paying my compliments to him. He is a most tactful man to argue. He argues nicely. On many

[Thiru K. M. Subramaniam] [1973 ஏப்ரல் 5]

occasions, he has also argued nicely supporting the action of the Government. But in the Resolution, words like 'irresponsible attempt' 'unconstitutional attempt' and 'undemocratic' etc., have been used.

I do not know how the resolution was admitted. Since the resolution was admitted by the Hon. Deputy Speaker, I cannot question. Then I would like to refer to Article 254 (2) of the Constitution. It relates to inconsistency between laws made by Parliament and laws made by the Legislatures of States. There are certain subjects which are dealt with by the Centre and certain subjects that are dealt with by the States.

The constitution of a Commission of Inquiry is a subject included in the concurrent list and a legislation has been enacted by the Parliament in 1952. Now after twelve years, we are thinking of bringing forward a legislation, when the Parliament has already enacted an Act called the Inquiry Commission Act of 1952. Based on that Act, certain enquiries were held and persons have been found guilty. They have recommended certain action against them.

It is not an Executive Body. It is only a recommendatory body. The execution is left to somebody else. The appointment of an Inquiry Commission cannot be debarred because of Article 254 (2) of the Constitution. The Ministers are collectively responsible. There is no doubt about it. Administratively, they are collectively responsible. They are not collectively responsible for swindling or corruption. I am not saying that they are corrupt.

All these things have been discussed in the House, this morning. I am not going into the details of the concurrent list.

I may tell my hon. friend, Thiru Latheef that it has been clearly stated in the Constitution, that if the law made by the State is repugnant it shall be void. I therefore point out that the resolution is absolutely incorrect. Even those people who want provincial autonomy want unity of the country as a whole. If there is anything wrong or there is difference some authority should be there to go into the details.

1973 ஏப்ரல் 5] [Thiru S. Kandappan]

It may be argued that the people will decide. It will take four or five years for the people to decide. Who is the authority to decide if there is anything wrong. It is the Central Government which can interfere and enquiry into such things.

It was argued that the Central Government has no right to interfere. Now the representations have been made to the President of India and to the Central Government. The President is elected by the Members of the Lok Sabha and Rajya Sabha and by the Members of the Legislatures. He is the President of India and not President of the Central Government. If anything goes wrong in any part of the country, the President is the supreme authority. The President has got every right to haul up and enquire into the affairs in the interest of the country. There is nothing wrong in that. The Resolution of Thiru Latheef smacks all these things.

The clever way of doing things by Thiru Latheef may even protect certain actions of the Government. So long as the President is there, so long as the Constitutional laws are there, the Union Government or the President has the right to inquire into the commissions and omissions of Government, not of ordinary routine things. We have the question hour. The question hour is not there to find out whether the Hon. Minister has received two lakhs. I do not say that a Minister has received two lakhs.

For example, I am telling this. The question hour cannot be used for that purpose. There should be checks and counter-checks then only the democracy will succeed. If Thiru Latheef's Resolution is accepted, this will be the end of democracy in this country. I am sure he himself will withdraw this unholy resolution after knowing the provisions of the Constitution and its effects pointed out by various members.

THIRU S. KANDAPPAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, in support of the resolution moved by my hon. friend, Thiru Latheef, I would like to make a few observations.

Let us be clear about one point. The question that we are considering now has relevance to the powers that is vested in a state under federal democratic structure. One may have double

[Thiru K. M. Subramanian] [1973 ஏப்ரல் 5]

about the federal character of the Constitution. We are working under the Federal Constitution. Once this point is concerned, the resolution brought forward by my friend Thiru Latheef should in all fairness be supported by all the members of the House. He is not questioning the validity or bonafide of the members of the Legislature; but he is only making charges against those who are making frivolous charges against the members occupying the Treasury Benches. He is exercising his basic right as a Member of the House.

It is true that the Constitution provides election once in five years and the Members of the Treasury Benches and other members contest in the general elections. What does it mean? It means they have to account for all commissions and omissions in the eyes of the public. When they get the mandate, they try to carry out the promises they have given to the people during the elections.

It is for the people through the Legislators to watch the actions of the Members of the Government. Instead of that if anybody is going to argue that there must be some sort of super body all the time to watch the actions of the Government, that will create an anomalous situation.

I would like to pose one question to Mr. K. M. Subramaniam. For a long time, our Hon. the Law Minister, the Hon. the Chief Minister and also many other Members have been repeatedly asking: 'If you are going to justify the enquiry by the Centre over the State, then let us do it logically. After all, the Ministers of the Government at the Centre are also elected by the people. They are also Indians and equal citizenship is being enjoyed by everybody. Any Chief Minister in a State, if he is lucky enough or if the circumstances warrant, can become the Prime Minister of this country also. A Prime Minister does not get a mandate from the god-incarnate. He or she derives mandate from the people. After all, human nature being what it is—I am not attributing motives to the present occupant of that post but I am speaking in a general way—if the Prime Minister who is also a human being, commits errors and if there is a demand for an

1973 ஏப்ரல் 5] [Thiru S. Kandappan]

enquiry either in the Parliament or in the various State Assemblies, then how would you resolve the problem? Is there a superstructure or superbody to go into it . . .

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : There is the President.

THIRU S. KANDAPPAN : The President, as per the Constitution, is the mouth-piece of the Home Ministry

MR. DEPUTY SPEAKER : It is not fair on our part to comment upon the President or the Governor.

THIRU S. KANDAPPAN : He is the constitutional head and anyhow this aspect, everybody knows . . .

MR. DEPUTY SPEAKER : Will it not be nice if the hon. Member kindly withdraws those words?

THIRU S. KANDAPPAN : Sir, I withdraw those words. He is the constitutional head and he has to act as per the advice of the Government of India. So, Sir, that being the position, if we once take up the stand that the Chief Minister cannot on his own be relied upon for having a clean administration, then how are you going to justify the Prime Minister's action if there is anybody to cast aspersion on justifiable grounds. What is the remedy for it? The only answer could be that the Parliament is responsible for checking the Government of India for the commissions and omissions of the Prime Minister or for that matter any Member of the Cabinet or the Council of Ministers. If that point is conceded, then the same argument holds good for the State.

Unfortunately in this country we are suffering from a fallacy that simply because the Central Government is a supreme structure with a bureaucratic apparatus and huge and colossal money at their disposal as also vast powers that they have and the international identity that they enjoy, that whoever works in the Central Government whether official or non-official, is more intelligent and super-intelligent than somebody working in the State.

[Thiru S. Kandappan] [1973 ஏப்ரல் 5]

This is very unfortunate. I have had experience of Parliament for about nine years, and I do not want to cast any aspersion on the bureaucracy or the Secretariat or the non-official Members of the Parliament but still I have got the right to say, let us not for a moment suffer under this illusion, that simply because they are working in the Centre, they are superior to us.

After all, it is people like us who go there and constitute the Central Government or for that matter the Parliament. So, let us be fair and let us forget for a moment that we are talking in a particular situation or with reference to the State Government and Central Government. But in general the State Government do have certain sovereign rights within its own constitutional spheres.

I know that in a coal-mining case between the State Government of West Bengal and the Central Government, a very clear dissenting note was written by a famous Judge that the State Government also had got sovereignty in the field allotted to it. Of course, the majority of the judges did not agree with that view. Whether the sovereignty vested with the State or with the Centre or with the people, is still a point that is being debated by constitutional pandits.

But I hold the view that we are sovereign in our field. In fact this resolution is very much intune with the letter sent along with the replies forwarded to the Government of India to the memorandum relating to the charges. So, this resolution as I have already pointed out, is not only quite in order but it also gives a proper perspective.

Therefore, nobody here is trying to protect anybody committing mistake. Nobody is trying to white-wash any mistake if at all it is committed by anybody on the Government side or through the Treasury Benches. I need not go into details.

Even this morning, the Hon. Chief Minister gave a fitting reply to the charges raised with regard to the Bill that was passed in this House in the forenoon. So, Sir, now this is the only point that we have to decide. Do you think that we are working under the Federal Constitution in this country? If you do so, you should observe the Federal principles in practice.

1973 ஏப்ரல் 5] [Thiru S. Kandappan]

Nobody who is interested in upholding the Constitution and safeguarding the interests of the State will even remotely think of surrendering the rights of the State to the Centre. Once we surrender the right of the State to the Centre, I am afraid it will have far-reaching complications and not only will it affect the economy of the State but will also affect the sound administration of the State.

Sir, I know for a fact that Ministers of the State Government write letters to the Cabinet Ministers or the Prime Minister at the Centre. Sometimes the letter is not even being acknowledged by the concerned Minister.

Some years back, this point was raised on the floor of the Parliament itself. One hon. Member from Andhra Pradesh, Thiru Tenneti Viswanathan, was very vehement in pleading with the Central Government that they had got to treat the State as a State and not as a glorified municipality. So, if the State itself, without being conscious of its rights, is going to surrender or relegate their rights to the background and succumb to the pressure—whether healthy or unhealthy pressure—of the Centre, then woe unto democracy and woe unto the Federal Democracy in this country.

It is not a question whether the D.M.K. is the ruling party or some other party. The motive behind the resolution moved by Thiru Latheef has got to be appreciated. If I understand him correctly, he wants that there should be a good healthy set-up in this country.

After all, we are interested in the development of the country. Anybody who belongs to a particular State must be mostly interested in his own State. So, naturally I take it that everybody is interested in the development and welfare of the State.

So, let us try to safeguard and protect the interests of the State and not the interests of the Treasury Benches or a few Ministers.

[Thiru S. Kandappan]

[1973 ஏப்ரல் 5]

If we are interested in safeguarding the welfare of our State and in getting its due share, then certainly this resolution has got to be passed and approved by all sections of the House. With these words, I fully and wholeheartedly support the resolution.

THIRU K. KANDASAMI: On behalf of the Forward Block, I stand here to endorse and support the resolution passed by . . .

MR. DEPUTY SPEAKER: Not passed, but moved.

THIRU K. KANDASAMI: Yes, Sir, moved by Thiru M. A. Latheef. My learned friend who spoke before me, Mr. Kandappan, argued the case as to why this resolution should be passed and my friend Mr. K. M. Subramaniam argued vehemently opposing the same.

By way of answer to Thiru K. M. Subramaniam, who opposed the resolution, let me submit that though we have a constitution modelled on parliamentary democracy as in England, we have got a federal structure but in actual working, we are working in a unitary way. We have accepted the principal of federal laws. But we have to work on unitary lines.

Every State has got its own field of activity and it has to work in a limited way. As Mr. Kandappan rightly pointed out, it is not as if our State should be treated as a glorified municipality or minority institution by the Centre. It is part and parcel of the country and we have got our own sphere in the federal structure. The Centre and the States are ruling the country.

Regarding opposition to this resolution, some frustrated groups oppose this due to political reasons. Unfortunately in Tamil Nadu, to tarnish the good name of Tamil Nadu, these groups, out of frustration . . .

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: We are not frustrated at all.

THIRU K. KANDASAMI: I have got the right to say that.

MR. DEPUTY SPEAKER: Right of 'fair comment'.

THIRU K. KANDASAMI: Out of frustration, these groups had gone to President of India and presented frivolous allegations against this Government which has great achievements and which

1973 ஏப்ரல் 5] [Thiru K. Kandasami],

has ushered in many socialistic measures. In spite of the many achievements to its credit, instead of appreciating the good deeds of this Government, instead of developing such healthy trends, these groups out of frustration wanted to bring discredit and tarnish the good name of this Government.

Our friends think that this is an attempt, a guise. I mean the bringing in of this resolution at this stage. It is not at all correct. This resolution appreciates the spirit of Article 164 (2) which has not been properly understood, by many.

By this resolution we can show the proper spirit of the Constitution to the entire country. So this resolution moved by Thiru M. A. Latheef has got constitutional and moral validity.

Those who oppose it do not have legal validity, having failed in their attempt by submitting petition to the President alleging something against this popular Government, they have failed morally. They are immoral in the sense that as representatives of the people we are bound to set up good morals to other citizens of the country. They have not done so and so they are immoral. They had tried to topple this Ministry without any legal basis at all. They have failed legally first. They have no moral justification because what they had done is against principle of natural justice. They levelled some frivolous charges.

They relied on some newspapers but ultimately they were not able to name the papers. Is it not immoral to do such things? They have crossed the mark of tolerant behaviour. We are here to lead the people, to do something good by our actions.

But these Opposition members are trying to tarnish the fair name of this Minister with baseless allegations, false allegations etc., which they could not substantiate. I want to support and endorse the resolution moved by Thiru M. A. Latheef.

It is a good resolution and it deserves not only appreciation unequivocally but full support from all quarters. With these words I conclude.

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அப்துல் லத்தீப் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை முன்மொழிந்தவன் என்ற முறையிலும் சட்டவல்லுநர்கள் வாதத்தைக் கொண்டும் சாமான்யன் ஆகிய

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 ஏப்ரல் 5]

என்னுடைய கருத்தை நான் இச்சபைக்குத் தெரிவிப்பது நல்லது என்றும் கருதுகிறேன்.

நம் நாடு ஒரு பாந்த பெரிய நாடு. இங்கு பல கோட்பாடுகள், கலாசாரங்கள், நடையுடைபார்வைகள் மற்றும் பலவகையான அம்சங்கள் பரவி நிற்கின்றன. உண்மையில் அஸ்ஸாம் மலைக் குன்றில் நாகா மலைத்தொடரில் வசிக்கும் மக்களுக்கும் தமிழ்நாட்டுப் பகுதியில் வசிக்கும் மக்களுக்கும் அதிக கலாசார ஒற்றுமைகளையோ அல்லது நடையுடை பார்வைகளையோ நம் பெருமைகளையோ நாம் காணவில்லை. நாம் அனைவரும் இந்தியர்கள் என்ற முறையில் மனப்பான்மையில் உள்ள ஒரு ஒற்றுமையைத் தவிர மற்றப் பெருமைகளை நாம் காணவில்லை.

ஆகவே நம் இந்திய திருநாட்டினுடைய அரசியல் சாஸனத்தை வரைந்த அரசியல் வல்லுனர்கள் நம் நாட்டினுடைய இந்த ஒரு நிலையை கவனத்தில்கொண்டுதான் பல மாநிலங்களாகப் பிரித்து அந்த அந்த மாநிலங்கள் தனித்தனியாக செயல்படக்கூடிய முறையில் அரசியல் சாஸனத்தை அமைத்துள்ளார்கள் என்பது என் கருத்து.

மாநிலங்கள் தங்கள் தங்களுடைய தேவைகளுக்கேற்ப தங்கள் தங்கள் சக்திக்கு ஏற்ப தங்கள் தங்கள் பகுதிகளிலுள்ள பலத்தைக் கொண்டு முன்னேற்றம் அடைவதற்கான ஒரு சூழ்நிலை வளர்வதற்காக மாநிலங்களை அதிகப் பொறுப்புடையவைகளாக்கி ஓரளவிற்கு சுயாட்சி படைத்ததாகவும் அரசியல் வல்லுநர்கள் அரசியல் சாஸனத்தை அமைத்துள்ளார்கள் என்பது என் கருத்து.

உதாரணமாக, இன்று குஜராத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள தெருக்களில் மதுக் கடைகளை திறந்து விற்பது இயலாத காரியமாக இருக்கலாம். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் அது அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கலாம். ஆகவே ஒரு மாநிலத்தில் ஒரு அரசாங்கம் அனுமதிக்கக் கூடிய காரியம் மற்றொரு மாநிலத்தில் குற்றமுள்ள செயலாக இருக்கிறது. இந்நிலையில் மாநிலங்கள் தங்கள் தேவைகளுக்கு ஏற்ப சட்டங்களை இயற்றியுள்ளன என்பது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று.

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

இன்று சென்னையில் ஒருவன் சந்தனக் கட்டைகளை பகிரங்கமாக அரசின் அனுமதியில்லாமல் தெருவில் விற்பது என்பது குற்றமான செயலாகும். ஆனால் கல்கத்தாவில் அதை தெருவில் போட்டு விற்பது என்பது சர்க்கார் அனுமதிக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டு மாநிலங்களும் இந்திய திருநாட்டில் தான் இருக்கின்றன. ஆகவே ஒரு மாநிலத்தில் குற்றம் எனக் கருதப்படுவது மற்றொரு மாநிலத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆக, மாநிலங்கள் ஓரளவிற்கு சுயாட்சி படைத்தவை என்ற வாதத்திற்கு ஆதாரமாகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன்.

மற்றொரு அம்சத்தையும் இங்கே கவனிக்க வேண்டும். என்ன வேண்டுமல், மத்திய அரசு எல்லா மாநிலங்களின் மொத்த வளர்ச்சிக்காக ஏற்பட்ட ஒரு அரசு. இந்த நாட்டின் தற்காப்பு, பொருளாதாரம், மற்ற வகைகளிலே வளர்ச்சிக்காகவும், வெளி நாட்டு உறவைக் கொண்டிருப்பதற்காகவும் உள்ள அரசே தவிர, மற்ற மாநிலங்களின் மீது ஒரு அரசியல் சட்டாம்பிள்ளையாக இருப்பதற்காக ஏற்பட்ட அரசு அல்ல. அதை அரசியல் சாசனத்தை உருவாக்கிய சட்ட வல்லுநர்களும், அறிஞர்களும் கருதியதாக இல்லை என்பதை இங்கே என்னால் திட்டவட்டமாக, தெளிவாகச் சொல்ல முடியும்.

அந்த சமயத்திலே மாநிலங்களுக்கு எந்த அளவுக்கு கூடுதலாக சுயாட்சி தரவேண்டுமென்றும், அதை ஆட்சிப் பொறுப்பையும் மத்திய அரசு கொண்டு இருக்கும் கருத்தும் ஒன்றோடொன்று மோதின நேரத்தில் அன்று இருந்த வல்லுனர்கள் இந்த மாநிலங்களுக்கு உள்ள அரசியல் அதிகாரங்களை, மத்திய அமைச்சரவைக்கு உள்ள அதிகாரங்களை வரையறுத்து திட்டவட்டமாக ஆக்கி உருவாக்கித் தந்து இருக்கிறார்கள். ஆக, இந்த நிலையில் இன்று இந்த மாநில அரசு இதற்கு அளிக்கப் பட்ட அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு, அரசியல் அமைப்புச் சட்டப்படி அரசாட்சியை அமைத்து இங்கே அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசின்மீது ஏதேனும் குற்றச்சாட்டு, மற்ற அம்சம் சொல்லவேண்டுமானால் அதற்குப் பொறுப்பாக இருப்பது இந்தச் சபை தான். இந்தச் சபைக்கு இந்த அமைச்சரவை பொறுப்பாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் உங்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 ஏப்ரல் 5]

உதாரணமாக, இந்த அமைச்சரவை நம்பிக்கை பெற்று இருக்கிறது என்று சொன்னால், அல்லது நம்பிக்கை பெறாது இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்கு இந்தச் சபையில்தான் தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் கொண்டுவர முடியாது. இந்தச் சட்ட மன்றத்தைத் தவிர வேறு எந்த மன்றத்திற்கும் பொறுப்பு கிடையாது என்பது திட்டவட்டமாக, தெளிவாக இருக்கக்கூடிய நிலையில், இந்த அமைச்சரவைக்கு எதிராக இருக்கும் அமைச்சரவை, மத்திய அரசு, ஒரு விசாரணைக் குழுவை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்வது முறையாகாது. அப்படியே அவர்களுடைய எல்லைக்கு அப்பால் மத்திய அரசு அமைத்தால், அது அரசியல் சாசனத்தால் அமைக்கப்பட்ட ஒரு சட்ட வரம்புக்கு வெளியே தன்னுடைய அதிகாரத்தை விஸ்தரித்து மாநில அரசு மீது அதற்குள்ள முழு அதிகாரத்தைக் குறைப்பதாக ஆகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்போது ஒவ்வொரு மாநில அரசும் தங்களுக்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ள அதிகாரம் போதுமானதாக இல்லை, அவர்களுடைய முழு வளர்ச்சிக்குத் தடைக் கற்களாக இருக்கின்றன, அதனுடைய பெர்னூளாதார் வளர்ச்சிக்கு தடையாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற நேரத்தில், மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அதிகார வரம்பில் மத்திய அரசு வருவது என்பது சரியல்ல. தற்போதுள்ள சட்டங்களில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களே மாநிலங்களைப் பாதிக்கின்றன என்று பல கோணங்களில் கூக்குரல் எழுப்பிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில், வேண்டுமென்றே மத்திய அரசு தன் அதிகாரத்தை மாநிலங்களின்மீது விஸ்தரிக்க மறைமுகமாக செய்யப்படும் ஒரு சூழ்ச்சி, ஒரு சதி என்பதை உண்மையிலேயே நான் சுட்டிக்காட்டி கண்டிக்க விரும்புகிறேன்.

இங்கேயுள்ள அமைச்சரவையீது எத்தனையோ குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லப்பட்டன. அதையெல்லாம் விசாரிப்பதற்கு இந்த மாநிலத்திலுள்ள உயர்நீதிபதிகள் போதாது, வெளி மாநிலங்களிலிருந்து வர வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. இது ரொம்ப வேடிக்கையான வாதம். இந்த மாநிலத்திலுள்ள நீதிபதிகள் இந்த அமைச்சரவையின் மீது சொல்லப்படுகிற புகார்களை சரிவர கவனிக்காமல் விட்டுவிடலாம்? இப்படி மறைமுகமாக உயர்நீதி

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

மன்ற நீதிபதிகளின் மேல் தவறான ஒரு கருத்தைச் சொல்வது உண்மையிலேயே நாம் அவர்கள் மீது வைத்திருக்கின்ற அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையைத் தகர்ப்பதாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

வாதத்திற்கு அப்படியே எடுத்துக் கொண்டாலும், அந்தந்த மாநிலங்களிலுள்ள நீதிபதிகள் அந்தந்த மாநிலங்களில் உள்ளவர்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் தீர்ப்பளிப்பார்கள் என்ற கருத்தை, அவர்கள் சொல்லும் குற்றச்சாட்டை, வாதத்திற்காக எடுத்துக் கொள்வது என்றால், மத்திய அரசுக்கு எதிராக ஒரு குற்றச் சாட்டை சொல்கிறார்கள் என்றால், அதை இந்த நாட்டிலுள்ள நீதிபதிகள் விசாரிக்கக் கூடாது; வெளிநாட்டிலிருந்து அதாவது முன்பு பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில், நாம் அடிமைகளாக இருந்த நேரத்தில் இருந்ததே அது மாதிரி வரவேண்டுமென்று சொன்னால், அது எவ்வளவு பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய நாட்டிற்கு மதிப்பளிக்காத ஒரு நிலையை இது காட்டுகிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். அந்த அளவில்தான் இந்த மாநிலத்து நீதிபதிகள் இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளின்மீது விசாரணை செய்யக்கூடாது, வெளி மாநிலத்திலிருந்து நீதிபதிகள் வரவேண்டுமென்று சொல்கிற கோரிக்கை இருக்கிறது என்பதை எனக்குத் தெரிந்த சட்ட நுணுக்கத்தை வைத்து தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதிலே நான் அதிக கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கில்லை. ஒன்றை மாத்திரம் சொல்கிறேன். இந்த அமைச்சரவை முழுக்க முழுக்க இந்த சபை ஒன்றுக்கேதான் கடமைப்பட்டது. உண்மையிலேயே குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லும் நண்பர்கள், குற்றச்சாட்டை இந்த அவைக்குள்ள்தான் சொல்ல வேண்டும். இந்த மாநிலத்தின் சக்திக்கு உட்பட்டு, இந்த மாநிலத்தின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டு விசாரணைக் குழு வேண்டுமென்று அவர்கள் வாதிடுவார்களானால், இந்தச் சட்ட மன்றம் ஒரு விசாரணைக் குழு அமைத்து இந்த அமைச்சரவையீது உள்ள குற்றச்சாட்டுகளை விசாரிக்கவேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால், அவர்கள் நிச்சயமாக அந்தச் சட்ட வரம்பிற்குள் நின்றவர்களாக ஆவார்கள்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1973 ஏப்ரல் 5]

ஒரு வேளை அவர்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளில் உண்மை இருந்திருக்குமானால் நான்கு அதற்கு ஆதாரம் தரும் சூழ்நிலை ஏற்படலாம். இந்தச் சட்ட மன்றத்தையே அவமதித்து விட்டு, இந்தச் சட்ட மன்றத்திற்கே அதிகாரம் இல்லை என்ற தத்துவத்தை உருவாக்கி மத்திய அரசு விசாரணைக்குழு அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்வது இந்தச் சட்ட மன்றத்தையே அவமதிப்பதாகும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள மக்கள் தேர்ந்தெடுத்து இருக்கும் அமைச்சரவையை மட்டுமல்ல, தமிழ் நாட்டிலுள்ள வாக்காளப் பெருமக்களையும் அவமதிப்பதாகும் என்று கூறிக் கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு வரவேற்று அமைகிறேன், வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் பேரில் நான் பேச வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்ட ஒரு காரணத்தை நான் சொல்வதற்கு முன்பு இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் கடைசி நாளாகக் கூடியிருக்கும் நேரத்தில் இறுதி வரையிலும் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு அடிப்படைக்கு உட்பட்டுத்தான் நான் இங்கே வந்தேன். ஆனால் கடைசி நாளான இன்று நமக்கு முன்னால் வந்து இருக்கக்கூடிய ஒரு தீர்மானத்தைப் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் என்ன என்பதை நான் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து, அதை நீங்களும் அனுமதித்து இருக்கிறீர்கள். ஆகவே, அதைப்பற்றி நான் ஒன்றும் இப்போது சொல்வதற்கு இல்லை. இந்தத் தீர்மானத்தின் வாசகத்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டால் முதலில் அரசியல் சட்டத்தின் சில பகுதிகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசியல் சட்டத்தைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்லவேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில்தான் நமமுடைய சட்ட மன்றமே உருவாகியிருக்கிறது. நாமே அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கவில்லை. அல்லது நாட்டிலுள்ள அரசியல்வாதிகள் சேர்ந்து சட்டத்தை உருவாக்கவில்லை. அரசியல் நிர்ணய சபை என்ற ஒன்றை அமைத்து இந்தியாவிலே இருக்கும் எல்லா

1973 ஏப்ரல் 5] [கே. டி. கே. தங்கமணி]

பிரதிநிதிகளையும் சேர்த்துத்தான் ஒரு அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அந்த அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில் 1952-லிருந்து தொடர்ந்து 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை எப்படி நாடாளுமன்றத்திற்குத் தேர்தல் நடைபெறுகிறதோ அதே மாதிரி தான் இன்று சட்ட மன்றத்திற்கும் தேர்தல் நடைபெறுகிறது.

இந்தச் சட்ட மன்றங்களுக்கு என்ன அதிகாரம், நாடாளுமன்றத்திற்கு என்ன அதிகாரம் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் இன்று அரசியல் சட்டத்தில் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்ட மன்றத்தைக் கலைக்கக்கூடிய அதிகாரம், சட்ட மன்றத்திற்கு அப்பாலே இருக்கும் அளவுக்கு இன்று இருக்கிறது. இந்த அரசியல் சட்டத்தை மாற்றவேண்டுமானால் எப்படி மாற்ற வேண்டும் என்பதற்கும் அதிலே வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் நாம் அரசியல் சட்டத்திற்கு விஸ்வாசமாக இருக்கிறோம் என்ற ஒரு விஷயத்தை நான் இங்கே அழுத்தமாக சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக சட்ட மன்றத்திலே நடவடிக்கைகள் இருந்தாலும் அல்லது சட்ட மன்றத்திற்கு வெளியே எவ்வளவு பெரிய பதவியில் உள்ளவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்தாலும் கூட அவர்கள்

They will be construed not as traitors, but committing high treason.

இது ஹை டிரீசன் தவிர ஒன்றுமே இல்லை. அந்த மாதிரி பயம் ஏற்படுகிறதென்றால், இதைக் குறிப்பிட்டு, கட்சிக் கூட்டத்திலேயோ, குழுவிலேயோ நமது கருத்தைச் சொல்வதில் ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. செ. கந்தப்பன் : அரசியல் சட்டத்தின் மீது நமது விஸ்வாசத்தைக் காட்டி உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்ட அந்தச் சட்டத்தையே எரிக்கலாம் என்ற அளவுக்கு ஜனநாயக மரபுகள் உலகம் பூராவும் இருக்கின்றன என்பதை ஒத்துக்கொள்கிறாரா?

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் இன்று காலையிலேகூடச் சொன்னேன். எந்த அமைச்சராவது இந்த அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமாக நடந்தால், தமிழ் நாடு தனியாகப் போகும், துண்டிக்கப்படும் என்று பேசினால், நான் உண்மையிலேயே, ஐ.ஜி-யிடம் தனியாகச் சொல்லி குறிப்பிட்ட அமைச்சரைக் கைது செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வேன்.

666 அரசியல் அமைப்புக்கு முரணாக அமைச்சரவைக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்தும் முயற்சியைக் கண்டித்தல் குறித்து

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஏப்ரல் 5]

That Minister has committed high treason.

எனவே, அரசியல் சட்டம்தான் இந்த நாட்டை நடத்துகிறது என்ற நிலையை வைத்துக்கொண்டுதான் சட்ட மன்றத்தில் நாங்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர வேறல்ல. அரசியல் சட்டத்தில்தான் இந்தத் தகுதிகள் பிரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த இந்த வகையினர் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவார்கள் என்று சொல்லவில்லையே தவிர, இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுக்கலாம், அரசியல் சட்டத்தையே கூட திருத்த வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யலாம். இந்தத் தீர்மானத்தை சாதாரணமாக ஒரு தீர்மானம் என்று நாம் எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, இதிலே ஒரு அரை டசன் அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த விதி 164-2 இன் கீழ் இங்கே இருக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் சட்ட மன்றத்திற்குப் பொறுப்பானவர்கள். ரைட், ரோம்ப சரி. சட்ட மன்றத்திற்குப் பொறுப்பானவர்களாக இல்லாமல் போய்விட்டார்களா என்றால், இல்லை, போகக் கூடாது.

அடுத்தது என்னவென்றால், மத்திய சர்க்கார் ஒரு என்கொயரி கமிஷன் போட வேண்டுமென்பது இரண்டாவது பாயிண்ட். இதிலும் தீர்மானம் கொடுக்கலாம். மத்திய சர்க்காருக்கு நாம் சிபாரிசு செய்யலாம், என்கொயரி கமிஷன் போடு என்று. இந்த என்கொயரி கமிஷன் போடு என்று தீர்மானம் கொடுக்கிறோமே, அது இரண்டாவது. அப்படிப் போட வேண்டுமென்று சொல்வது ஒரு பொறுப்பற்ற முயற்சி ஆகாது. இந்தச் சபையிலும் கூட இன்று கொண்டு வரலாம்.

This House recommends that an Enquiry Commission may be set up as early as possible or this House recommends to the Government of India to set up an Enquiry Commission as early as possible.

என்று ஒரு தீர்மானம் போடலாம். இது இரண்டாவது என்ற முறையிலே அக்கறை காட்டுவது ஒரு பொறுப்பற்ற தன்மையாகாது. அடுத்து என்ன குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இப்படிக் கேட்பது ஒரு அரசியல் சட்டத்திற்கே

1973 ஏப்ரல் 5] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

விரோதமானது. ஆகவே அதை 'டீம்' பண்ணுகிறோம். மத்திய சர்க்கார் ஏதாவது காரியம் செய்ய வேண்டுமென்றால், கண்டிக்க வேண்டுமென்பது அடுத்த தீர்மானம்.

அதற்கடுத்தாற்போல் ஒரு டிக்ளரேஷன். இந்தச் சபையின் மூலம்தான் இங்கே இருக்கக்கூடிய கவுன்சில் ஆப் மினிஸ்டர் களுக்கு அதிகாரம் வருகிறது. அடுத்த டிக்ளரேஷன் "தலையிட்டால், அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது, ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமானது, தலையிடுவது டெமோக்ராசிக்கு—பெடரல் டெமோக்ராசிக்கு விரோதமானது" இதுவரை டெமோக்ராசி என்று தான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். பெடரல் டெமோக்ராசி என்பது புதிதாக இருக்கிறது. இப்போதுதான் கேள்விப்படுகிறேன்.

We are now enjoying Parliamentary Democracy; there may be so many democracies—Monarchic Democracy? etc. But Federal Democracy is a new thing, like Autocratic Democracy, Feudal Democracy, etc.

இப்படி, ஒரு புதிய கருத்தை, "பெடரல் டெமோக்ராசி" என்ற கருத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இப்படி ஒரு எட்டு தீர்மானங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு தீர்மானமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

நான் இதனுடைய நோக்கத்திற்குள்ளே போக விரும்பவில்லை. பேசுவதற்கென்னவோ, எல்லையற்ற வரம்பு இருக்கிறது. வரம்பு என்பதே கிடையாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில், நான் சொல்கிறேன்—காலையிலே சொன்ன விஷயத்தையே சொல்கிறேன்—இந்தத் தீர்மானத்தின் மூலம் மத்திய அரசு என்கொயரி கமிஷன் போட வேண்டுமென்பது தவறு?

மத்திய அரசு என்கொயரி கமிஷன் போட வேண்டும் என்பதில் என்ன தவறு இருக்கிறது? நான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில், பொறுப்புள்ளவன் என்ற முறையில் மட்டுமல்லாமல், அரசியல் சட்டத்தை மதிக்கிறவன் என்ற முறையிலே இந்த அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையில்

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1973 ஏப்ரல் 5]

இன்றைக்கு நமக்குத் தெரியும், ரிட் போடலாம். ரிட் போட வேண்டுமானால், ஹைகோர்ட்டில் போடலாம். சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் போடலாம். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் ஏன் போட்டாய், ஹைகோர்ட்டில்தானே போட வேண்டுமென்று என்னைக் கேள்வி கேட்டால், நான் சொல்வேன், என்னுடைய இஷ்டம். ரூல் 32-இன் படி சுப்ரீம் கோர்ட்டில் போடுவேன், அல்லது ரூல் 226-இன் படி ஹைகோர்ட்டில் போடுவேன், எனக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஏன் போனாய் என்று கேட்டால் வேண்டுமானால் காரணம் சொல்லவும் தயார். அதே ஒரு குறிப்பிட்ட கவுன்சில் ஆப் மினிஸ்டர்ஸ் பேரில் குற்றச்சாட்டு சாட்டுகிறோம் என்றால், நாங்கள் குற்றச்சாட்டில் தெளிவு படுத்தியிருக்கிறோம். அதில் ஊனங்கள் இல்லை. இருந்தால், குற்றங்கள் இருக்கின்றன என்று ஒரு குறிப்பிட்ட அமைச்சரைக் குறிப்பிட்டுத்தான் இருக்குமே தவிர, இந்த மந்திரி சபையே தவறு செய்தது என்ற முறையில் குற்றம் சாட்டாமல் இருக்கலாம்.

இந்த விஷயத்தை வைத்துப் பார்த்தால், குறிப்பிட்ட அமைச்சரின் தவறாக இல்லாமலும் இருக்கலாம். அப்படி இருந்தால், சம்பவங்களை எடுத்துச் சொல்லி ஒரு குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலையே கொடுத்திருக்கலாம். கவர்னரிடம் கேட்கிறோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அல்லது ஜனாதிபதியிடம் கேட்கிறோம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஜனாதிபதி, அமைச்சரை கலந்துகொண்டுதான் முடிவெடுப்பார். அது சாதகமாக இருக்க வேண்டுமென்று எப்படி சொல்வது? ஜனாதிபதியிடம் கொடுத்ததற்குப் பிறகு ஜனாதிபதி பிரதமரிடம் கொடுத்தார். பிரதமர் அதை இங்கே அனுப்புகிறார். கவுன்சில் ஆப் மினிஸ்டர்களுக்கு அனுப்பிய பிறகு, பதிலை யாரிடம் அனுப்ப வேண்டும்? பதிலை மத்திய சர்க்கார் கேட்கிறது. பிரதமர் கேட்கிறார். அப்படியானால் பதிலை பிரதமருக்கு அனுப்ப வேண்டும். அப்படி அனுப்பாமல், அந்தப் பதிலை இங்கே வைத்தால், அதிலே என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

அப்படி, இங்கேயிருந்து சில குற்றச்சாட்டுகள் ஒருவருக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன என்று வைத்துக் கொண்டால், அவரிடமிருந்து பதில் கேட்டால், அவருக்குத் தானே பதிலை

1973 ஏப்ரல் 5]

அனுப்ப வேண்டும்? ஆனால் இங்கே என்ன நடந்திருக்கிறது? பதிலை இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முறையைச் சொல்கிறேன். இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், கேட்கப்பட்டது, என்கொயரி கமிஷன் போட வேண்டுமென்று. உண்டா, இல்லையா என்று சொல்லிவிட்டுமே.

ஒரு குறிப்பிட்ட முதலமைச்சர் பேரிலே நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்டிருப்பார்கள். அதே மாதிரித்தான் இந்த குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் குற்றச்சாட்டுப் பட்டியலை அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்றால், பதில் வர வேண்டும். அல்லது, குற்றம் இருக்கிறது என்றால், கமிஷன் ஆப் என்கொயரி போட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. தங்கமணி அவர்கள் பேச்சை இப்போது நிறுத்திக் கொண்டு, அடுத்தக் கூட்டத் தொடரில் தொடர்ந்து பேசலாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

7. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

(ஊ) சட்டப் பேரவை நடப்பு கூட்டத் தொடர் நிகழ்ச்சிகள் பற்றியப் புள்ளி விவரங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இக்கூட்டத் தொடர் முடிவுறுகின்ற இந்த நேரத்தில், பேரவையில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய சில புள்ளிவிவரங்களை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

1. வினாக்கள்—போடப்பட்டு பதிலளிக்கப்பட்டவை—

(அ) குறுகிய காலக் கேள்விகள்	..	4	
(ஆ) உடுக்குறியிட்டவை	..	480	
(இ) உடுக்குறியிடாதவை	..	16	
			500
கேட்கப்பட்ட துணைக்கேள்விகள்	..	..	2,189

2. 42-வது விதியின்கீழ் கொடுக்கப்பட்ட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்கள். 115